

Nem fényes, de nem is reménytelen az *Udvarhely Táncműhely* jelenlegi helyzete. Táncosokban, személyzetben és anyagiakban nem, bedolgozóknak és tervekben viszont bővelkedik az Udvarhely Táncműhely – mondja az intézmény vezetője,

Miklós Levente

, akivel a kulturális intézmény problémáiról és ezek megoldási lehetőségeiről beszélgettünk.

Albert Éva, Pál Levente, Oláh Hilda és Boros Béla - négy táncos mondott fel. Távozásuk érvágás az intézménynek. Válságban van a Táncműhely?

Fogalmazás kérdése, hogy ki minek nevezi a helyzetet, hogy válságban vagyunk-e vagy gondban, vagy problémáink vannak. **Albert Éva** és **Pál Levente** már a múlt évad végén jelezte, hogy több mint valószínű, nem színpadi életet akarnak folytatni, másként akarják megkeresni a kenyerüket.

A Táncműhellyel nem akarnak véglegesen szakítani, megígérték, hogy bedolgoznak nálunk és vállalják, hogy azokban az előadásokban, amelyekben szerepeltek a továbbiakban is fellépnek. Sőt, megbeszélés szerint, új szerepet is vállalnának egy új produkcióban.

Egyébként hasonló **Antal József „Szereda”** esete is, aki a kezdetektől tagja – táncosként, rendezőként és koreográfusként is – az együttesnek. Ő sem maradt állandó szerződésben a Táncműhelynél, de tavaly két előadásban játszott, sőt ebben az évadban is fog.

Az úgynevezett szabadúszás nem csak a művészvilágban, de a vállalkozói szférában is

gyakori, sok egyéni vállalkozó dolgozik így.

Éváék távozása nem ért váratlanul. Oláh Hilda és Boros Béla bejelentése viszont igen. Miért?

Mert ők az évad elején, pontosan szeptember 3-án szóltak, hogy elmennek. Ami furcsa, és nem is esik jól, hogy ők nem vállalják a további együttműködést, pedig nagy szükség lett volna rájuk. Azt terveztük, hogy az **Uray Péter** rendezte és a Táncműhely igazi arculatát tükröző, *Vízkereszt, vagy amit akartok...*

című előadás felújított változatát mutatjuk be októberben az Erdélyi Magyar Hivatásos Táncegyüttesek Találkozóján. Ez a sok egyeztetés, bonyodalom miatt elmarad, a darabot csak novemberben tudjuk felújítani.

A szabadon maradt helyeket meghirdették. Vannak már jelentkezők, akikkel lehet pótolni a hiányt?

Tudnivaló, hogy a jelenlegi törvénykezés szerint nem lehet alkalmazni, nem áll módunkban munkakönyves állást felajánlani, a jelentkezőket egyelőre csak civil szerződéssel tudjuk foglalkoztatni. A táncosok szempontjából ennek előnye, hogy a bérezés utáni adót mi fizetjük.

Örvendetes, hogy férfi és női táncosok is jelentkeztek már. Nem sokan, az igaz. Lesz egy vizsga, amin eldől, hogy kinek milyen képességei vannak, mennyire fejleszthető, és ezek alapján kötünk szerződést.

Kezdő vagy már rutinos táncos a pótlás?

Az a probléma, hogy kezdők, jobban örvendtünk volna, ha olyanok, akik már tudnak nép- és kortárs táncot is, hiszen kettős az intézmény arculata.

Szó esett a bedolgozókról, példa volt már erre az előző években is, idén azonban ez

felettébb szükségesnek látszik.

Tulajdonképpen a meghívott rendezők, koreográfusok is ideig-óráig bedolgozók voltak nálunk, de elsősorban a táncosokra gondolok most. Ebben az évadban igazából csak a bedolgozókkal tudjuk megoldani az előadásokat, de mint mondtam, ez nem újdonság, hiszen korábban is sok bedolgozó táncos megfordult nálunk, csak hogy ez nem tűnt fel akkor senkinek, nem foglalkoztatott senkit.

A Szőrös pisztrángban például fellépett például **Cári-Baczó Tünde**, akit a Tánc Tavaszán *De a zongoristával ki táncol?*

darabban láthattak az udvarhelyiek. Az Uray-előadásban is voltak bedolgozók,

Szűcs-Olcsvány Gellért

a

Tomcsa Sándor Színház

társulatának színművésze és

Mezei Gabriella

, szabadúszó színművész,

Ruszuly Ervin

főiskolás.

Ebben az évadban kikre számíthat a társulat?

Például Antal József „Szereda”, a Baróton élő **Magyar Csaba**, aki alkalmazottunk volt pár éve, **Udvari Róbert**

Csikszeredából és a Vízkeresztből már ismert Ruszuly Ervin, aki a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Mozgásművészeti szakának másodéves diákja.

Felmerült a stabil utánpótlás biztosításának lehetőségeként a Mozgásművészeti szakos hallgatóknak a Táncműhelyhez való csábítása?

Igen és erre idén nagyon oda fogunk figyelni, lévén, hogy most végez a második táncművészeti osztály. Az elsőben a Maros Művészegyüttes tagjai voltak, onnan egyértelműen nem lehetett elhozni senkit.

Maradjunk a jelennél. A Vízkerezt felújított változatához viszont még táncos kell, ott mi fog történni?

A Vízkerezt felújított változatába visszajönnek játszani Albert Éva és Pál Levente, és átjön az M Stúdiótól **György Jakab András** is.

Ha a tánckar megoldva, akkor szójunk pár szót az idei évad többi tervezett előadásáról.

Az idei évadra vannak már idézőjelben megkötött szerződéseink. Az első, nagyszínpadi előadást, amit tervezünk, és amire pályázunk is, **Furik Rita** koreografálja, rendezi, aki a nagysikerű *Varázséneket* is. Ez egy, a *Borók* á és a *val* *Kékingó* val közös folklórszínházi előadás lesz, amit már a két néptáncegyüttes vezetőivel egyeztettünk.

A közös produkcióra volt még próbálkozás, a *Zeng a lélekben* a borókás, a *Szép holdvilágban* pedig a kékingós diákokkal dolgoztunk együtt. A felkérésnek most is nagyon örvendtek.

Az évad második felében a kortárs táncművészet jeles képviselője, **Katona Gábor** fog rendezni nálunk. Lesz majd táncház, ahogy eddig is. És lesznek pár napos vagy hetes, az előadásokat megelőző műhelymunkák, úgynevezett workshopok, ahol a meghívott koreográfusok megismerkedhetnek a tánckarral, a bedolgozókkal és eldöntik, hogy milyen szerepet szánunk nekik az általuk rendezett darabban.

Meghívottunk lesz **Gombai Szabolcs**, aki a Bozsik Yvette Társulat táncosa, de rendező is, akivel a következő évadban kívánunk egy közös produkciót összehozni. A műhelymunka meghívottja lesz a már említett Cári-Baczó Tünde, akivel az idei évad második felében fogunk együtt dolgozni.

Közeleg november, az Össztánc ősszel fesztivál ideje.

2009-ben mi voltunk házigazdái az *Erdélyi Magyar Hivatásos Táncegyüttesek Találkozójának*, ami egy nagyon jól sikerült rendezvény volt. Az akkor szétesőben levő találkozóhoz az Udvarhely Táncműhely adott egy nagyon határozott keretet és akkor döntöttük el, hogy az lesz az Össztánc ősszel egyes kiadása.

Mivel a találkozó egy vándorrendezvény, úgy gondoltuk, hogy a fesztivált itthon tartjuk, így követte a premiért a második és harmadik őszi fesztivál. Idén kevesebb pénzből gazdálkodunk, a *Bethlen Gábor Zrt.*-nél nem is jártunk sikerrel. Anyagi okokból szűkebbre szabtuk a fesztivált, de felmerült az is, hogy megéri-e a két fesztivált fenntartani, vagy az őszt be kell olvasztani a Tánc Tavaszába, és olyan előadásoknak is teret adni, amelyekben a folklórra helyeztük a hangsúlyt.

Az inkább a néptáncért rajongó udvarhelyi közönség nem díjazta a modernkedést, a kortárs tánc felé való elhajlásban sokan az elferdülést látták, sőt, látják ma is, holott a kettő egymástól egyáltalán nem áll távol.

A néptánc és a kortárs tánc elválaszthatatlan egymástól, minden neves kortárs rendező az ősi táncmozdulatokra alapoz, de a mai nyelvezet megkíván egy másik kifejezőmódot. A nézői visszajelzések is ezt a kettős ízlésvilágot tükrözik. Van, aki tiltakozik a kortárs előadás miatt, de nagyon soknak ez a szíve csücske, és hálásak azért, hogy ezt itt meghonosítottuk.

A váltásba neves rendezők és koreográfusok is besegítettek.

Volt szerencsénk dolgozni Katona Gáborral, **András Lóránttal**, **Juhász Zsolt**tal, Furik Ritával, **Sorin Militaru**

val,

Bodor Johanná

val és Uray Péterrel, a kontakttánc atyjával, valamint a Figurával közös produkcióban volt szerencsénk Bozsik Yvette Kossuth-díjas koreográfussal is együttműködni, ami szintén egy nagy megtiszteltetés volt.

Sorin Militaruval szóbeli megegyezés van, hogy a következő évadban ismét lesz egy, az Elektrához hasonló, a színházzal közös előadásunk. Ezek az együttműködések nagyon eredményesek, ezért keressük erre a lehetőségeket, például az M Stúdióval is.

Volt egyszer egy bérletrendszer is.

Amit még az idén újra akarunk indítani. Ez három-négy, a saját és a társintézmények vendégelőadásait magába foglaló rendszer lesz. Le van tárgyalva, a népszerűsítése még hátra van. Gondolom, lesz rá igény.

A Táncműhely itthon és határon túl is jó reklám a városnak, és az intézménynek jó reklámja volt a honlap, ami most nem működik.

A honlap felújítás alatt van. A készítő nyárára ígerte, sürgetjük, hogy mihamarabb készüljön el. Októberben már működni fog.

A szép tervek valóra váltásához pénz is kell, a költség pedig nincs elszalajtvá.

Köztudott, hogy a fenntartónk a helyi önkormányzat, reméljük, hogy továbbra is támogatnak. Tudni kell, hogy Székelyudvarhely kisváros, a gazdasági potenciálja nem olyan nagy, mint Kolozsvárnak, Marosvásárhelynek. Mégis ez a két város abban a szerencsés helyzetben van, hogy a színházuk állami költségvetésből működik.

Ezzel szemben Csíkszereda, Gyergyószentmiklós, Sepsiszentgyörgy és Udvarhely is a saját költségvetéséből finanszírozza a kulturális intézményeit. Nagy erőfeszítés, de példás, hogy a színházat, a könyvtárat, múzeumot, a filharmóniát, a művelődési házat és bennünket is fenntartanak. Egy 40-70 személyes társulatot nem fog tudni fenntartani a város, ez tény. A pályázati pénzből plusz az önkormányzattól kapott összegből eddig is tudtunk boldogulni.

Most, hogy évad elején zűrösebb lett a helyzet, az önkormányzat részéről volt

megkeresés?

Igen, a polgármester üzenetét tolmácsoló **Jakab Áron-Csaba** önkormányzati képviselővel beszélgettünk. A megbeszélés részleteit nem akarom publikussá tenni. Baráti, részletes beszélgetés volt, a múlttól, jelenről, jövőről.

A beszélgetés végkicsengése biztató volt?

Tulajdonképpen annyi, hogy a következőben a polgármesterrel is sor kerül egy beszélgetésre. Ennek örvendek, mert azt jelenti, hogy figyelnek ránk. A fenntartóval a viszonyunk nem rossz, egyáltalán nem érzem, hogy a létünk veszélyben volna. Bedolgozó művészekkel, ahogy eddig is, haladunk tovább és a fesztiváljainkat is megpróbáljuk teljes erőbedobással és a nívóból nem engedve megszervezni.

Milyen érzésekkel vág neki Miklós Levente mint igazgató és mint magánember az új évadnak?

Nehéz kérdés. Öröm és öröm együtt talán. Úgy érzem, hogy a szakmai hiányosságaim ellenére, amiket próbáltam pótolni, jól végeztem a munkámat. A mérnöki egyetem után elvégeztem Budapesten a Színház és Filmművészeti Főiskolát, tévés lettem, aztán következett a Táncműhely menedzselése. Jó érzéssel tölt el, hogy 46 évesen idén júniusban mesteriztem művelődésszervezésből a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Teatrológia szakán.

Próbálom a tudásomat a jelenlegi beosztásomnál kamatoztatni, az elméletet a gyakorlattal egyeztetni. Hogy ez, amit teszek, teszünk jó vagy sem, majd az utókor dönti el. Visszajelzést, dicséretet a fenntartótól eddig nem, a nézőinktől viszont sokat kaptunk. Úgy látom, van létjogosultsága a Táncműhelynek, igény arra, amit csinálunk. Bizakodó vagyok. Terveink vannak és a társulattal közös akarat is a folytatásra.